

پا خسرا مرور

« جریبه بالختر العروز »
 نشریه
 مطبوعات الجماعة الوطنية الإيرانية
 فی الشرق الأوسط
 العدد التاسع والاربعون
 السنة الرابعة
 كانون الثاني ١٩٧٤
 المرحلة الرابعة

مؤسس: شادروان دکتر سید حسن غاطی
 شرکه سازمانهای جمهوری ملی ایران در خارج از کشور
 « بخش خاورمیانه »

شماره ۴۹ - سال چهارم

دوره چهارم

دی ماه ۱۳۵۲

» جادوگری با خاطره رفیق امیر جهانگیری
 ستاره نوین طبقه کارگر ایران «

تو سعه همبارزه

انقلابی در زندانها

پدیده نویی رشد کرده است، مبارزه و درگیری در زندانها این پدیده خبرهای متعدد همچویی شاه است.

خبرهای متعدد همچویی شاه از روزهای قصر، قتل قلمه، کبیته، زندان زنان، قول حصار کرج، شیاز، مشهد و... صحته مبارزه قهرمانانه اسرائیل دریند

با رژیم دیکتاتوری شاه بوده است. دیگر، زندانهای ایران محل میادن جلادان رژیم و خرد کردن اراده زندانیان سیاسی، محل تحمل بدون مقاومت فرمانهای غیر انسانی و خط پایان مبارزه تیست.

امروز دیگر « حصار ساکت زندان در خود نیشاند نهمه های زندگانی را »، امروز زندگی جدیدی در درون زندانهای شاه آغاز شده است. اقامات مبارزان در زندان بخشی از مبارزه اشتی نایاب و نبرد رزم‌جویانه خلق علیه امیر پالیسی و ارتیاج است. امروز سیاه‌چالهای رژیم شاه به آموز -

شکاهای علوم سیاسی و فنون مبارزه مبارزین تبدیل شده است و فولادهای آبدیده تریت میکند.

امروز مبارزان ایران دستگیر شدند، زیر شکنجه قرار گرفتند و حرف زندن را بعنوان یک واقعیت ملموس و عینی در جریان مبارزه درگرداند و

کار انقلابی و مبارزه بر منحصر در محدوده دوران آزادی نمی‌باشد، بلکه دستگیری، شکنجه، اعدام و بسربین در زندان را جزو جدا شدنی از مبارزه انتقامی می‌بینند و چه درخشان و پر شکوه است

زندانیان در نامه خود از زندان شیراز می‌نویسند «... بارها زاره را و بندهای زندان ها تبدیل به صحنها بر خورد های خونین شده و لی نشیجه همچویی این جنایات تحکیم و حملت نیروهای خلق و استوار شدن اراده مبارزان اسرائیل در حقوق خلق بوده است...» درباره درگیری با نیروهای پلیس چنین می‌نویسند «... ما برای حفظ جان ناچار مقابله شدیم در چند لحظه زندان تبدیل بسیان زد و خورد خونین شد. نیمساعت زد و خورد ادامه داشت. عده گشیری نخستی شدند...» سر انجام پلیس ها عقب نشستند.

در این برخورد خونین اعضای سازمانهای

مردم ایران از جاده شدید خود را نسبت به
 تجاوزات و حملات رژیم مزدور شاه به خاک عمان
 و علیه انقلابیان این منطقه اعلام داشته و آنرا
 نسبت « عذکوم می‌نگند ».

توطنهای مشترک آمیر پالیسی، صهیونیسم و
 ارتیاج محلی در منطقه ارا باید با اتحاد عمل انقلابی
 درینه شکنیم ».

دی ماه ۱۳۵۲

دوره چهارم

شماره ۴۹ - سال چهارم

بقیه - توسعه مبارزه ...

سپاه اسر کشور به این منظور تخصیص میدهد، اقامت در زندان قهره‌هاییکه رفیعها و کماندوهای آتش و شهریانی و سازمان امنیت را با آن همه تجهیزات و سلاح می‌هود جانبازی و از خود گذشتگی خود کردگاند، آنان که در خیابانها و توجه‌ها زندگان داشتند. نیز خدمتگزاران امپریالیسم را بخاطر دفاع از حقوق حقه خلق به آتش سلاح خود کشیده‌اند، آنان که از حفاظت مبارزه در پادگان بیدادگاهی داریم شجاعانه از آدمیان خلقت دفاع کردگاند، فداکاری و از خود گذشتگی زنان دلاور و مبارزی که روز بروز بر تعدادشان افزوده می‌گردد، آنچنان محیط سیاسی بوجود آورده و آنچنان صمیمیت و می‌ساخته، ساموریان شهیداری خراب می‌گند ولی بقال دو مرتبه مشغول ساختن آن می‌شود که مجدداً بهمین سرماشیت دچار می‌شود ولی اینبار او و عده‌ای از اهل محل با مامورین شهرداری کلابزیر می‌شوند و زد و خورد در می‌گیرد. بعد از ساعتی دوماوشین کومندوی پلیس به محل میرزند ولی مردم شدیداً مقابله می‌کند و زد و خورد و سمعت بیدا می‌گیرد.

شرکت فعال همه زندانیان سیاسی، جوانان و ساپه‌داران که دهها سال در گوش زندانها بسر برده و شرافت و انسانیت خود را همچنان حفظ کردگاند، در مبارزه درون زندان با شیوه قهرآمیر خصوصیت دیگر این پیدا شده است.

و اما این به آن معنی نیست که در گذشته نمونه‌های درخشندگان از مقاومت، پیاده‌واری و از خود گذشتگی در زندانها وجود نداشته است. بدینه عملدانا نوی فعلی از این نظر قابل اهمیت و بررسی است که امروز اقامات در زندان یعنوان بخشی بالانقطاع مبارزه، بعنوان وظیفه‌ای افلانی شناخته شده است. امروز پادشاهی در فیض شکنجه‌های شدید و غیر انسانی و جان باختن در راه بروزی خلق عمومیت پیدا کرده، دفاع مبارزه در بیدادگاهی داریم که از عنوان دفاع شخصی و توجه اعمال و آخرین مرحله مبارزه آنها، بلکه بخاطر دفاع از حقایق مبارزه خلق، بخاطر نشان دادن چهره روز دست نشانده امپریالیسم و بعنوان فرخاخان مبارزه و تایید راه درست آن صورت می‌گیرد و بخصوص بطور عمومی. و این خلخ سلاح دشمن مجهز و تدارک دیده است، دشمنی که جربه جبس، شکنجه و اعدام از دستش افتاده و مقهور اراده آهنین رزم‌گان خلق شده است.

تلاشهاش برای بیان در آوردن مبارزین نه تنها بی ثمر گشته بلکه بینان خودش تمام شده و حتی در صفت خدمتگزارانش ترقیل بوجسد آورده و وفاداری و اطاعت کورکواره آنان را خشنده‌دار ساخته است و این امر دام و دائم ایجاد بزرگتری بخود می‌گیرد.

محاجن سر کردگان روزم می‌بینند که با وجود تمام قساوتها و وحشیگریها هر روز حمایت فعال عناصر آگاه خلق در پیوستن به مبارزه مسلحانه گسترش می‌باید. پس بجهت نیست که روزم خونخوار به تلاشی مدبوجه دستزده و نسبت به مبارزین این چنین انتقامگویی و کنه‌ورزی می‌گند و کوشش دارد که مبارزی زنده و سالم از زندان خلاص نشود.

در این موقعیت وظیفه همه مردم می‌برست، همه رزم‌گان و آزادیخواهان حدقیق است که بحمایت همه جانبه در هر سطحی که می‌سر است - از جنبش رهانی بخش خلق بخیزند و به تصرف علیه دشمن مشترک یعنی داریم دست‌شانده شاه اقدام کنند. خلاصه در خود داشتند از این اتفاق می‌باشد که بیش از ده هزار نفر از مردم

بقیه - اخبار

برای تهران انتخاب می‌شدند، در تقسیم افراد، پاره‌ی دارها را به تهران می‌فرستند. بقیه از این جریان عصبانی شده، شلوغ می‌گند و به فرماندهان حمله کرده آنها را کنک می‌زنند.

افسانه اسلحه می‌گشند ولی تیرالدزی

نیستند. نایس پادگان (تیمسار خاکباز)

فرزند می‌گند. نظری جریان فرقه‌ذکر در پادگان

عجب شیر «اتفاق» اتفاق داشته است.

★ شهرداری تحت عنوان عوارض نوسازی مردم را تلکه می‌گند. در اوایل مرداد ما کلبه نیمه تمام کوچکی را که بقال بالای دکان خود می‌ساخته، ساموریان شهیداری خراب می‌گند

ولی بقال دو مرتبه مشغول ساختن آن می‌شود

که مجدداً بهمین سرماشیت دچار می‌شود ولی

اینبار او و عده‌ای از اهل محل با مامورین

شهرداری کلابزیر می‌شوند و زد و خورد در

می‌گیرد. بعد از ساعتی دوماوشین کومندوی

پلیس به محل میرزند ولی مردم شدیداً مقابله

می‌کند و زد و خورد و سمعت بیدا می‌گیرد.

★ در تاریخ ۲۸/۳/۵۲ خانم احمدی (مادر مجاهد احمدی)، فخری احمدی، خانم

حسکری زاده (مادر مجاهد شهید محمود

حسکری) و خواهران مجاهد شهید علیرضا

بیشتری زاده دستگیر شدند. جریان بدینظر

می‌شود که برای مجلس یاد بود رضاراضائی

سافت داشتند. ی محل تحصیل او رجوع می‌گند،

آنها می‌گویند که از او خبری ندارند. باشخاص

فارنکر او یا ناقود از شیراز، تهران و گرج

سافت داشتند، آنها نیز با تماسخ این خانواده خود در تماس

بیشود و هیچ خبری به پدر و مادرش نمی‌رسد. پدر

و مادرش با وجود مشکلات مالی مجبور می‌شوند که

۴. جستجوی فرزندشان به شیراز، تهران و گرج

سافت داشتند. آنها نیز با تماسخ این خانواده بیرون

بیشود. خلاصه اینکه شش مرتبه بین شیراز -

تهران با سرگردانی و مشکلات فراوان رفت و آمد

بیشتر از تا اینکه متوجه می‌شوند که فرزندشان در

زندن اسیر است. ۵. دخخمان رژیم دوماه تعام این

فانواده را عذاب روحی میداند ولی محل

زندان فرزندشان را بانها نمی‌گشند.

آخره معلوم می‌شود که محمد رفیع ضیائی

در شیراز در زندان تک سلوی تحت شکنجه قرار

اشته است. ۶. این زن و شوهر چندین هفته در

طوف در سازمان امنیت شیراز متظر می‌شوند.

آنچه داده می‌شود که در بیش دیوار شیشه‌ای

فرزندشان را بیشند، ولی نمیتوانستند حرف بزنند.

این جریان باعث شد که آقای عبدالرحیم ضیائی

بخت مریض شود. زیرا سرگردانی، عذاب روحی

شکنجه فرزندش او را از حال برده بود. این

فانواده پس از آن نیز دائما در تشویش و نکرانی

بر میزند تا اینکه در یکی از روزهای گرم مرداد،

لشکان شاه با چند کامپون بمتریش هجوم بردند

سلحانه به تفتیش منزل پرداختند. مامورین شاه

حشیله هرچه که بدسخان میرسید می‌گردند

پیاره میکرند. زیرا فرشها، لای تشكها و اثنایه

د پیچه را جستجو میکرند. در هر اطاقی که

نمی‌بود، فرست نمی‌دانند که صاحب منزل باز

ل، بلکه بزود می‌شکستند و وارد می‌شوند.

لاصه مثل گرگان بدرنده عمل میکرند و نمی‌گفتند

دنبل چه چیزی هستند. این عمل وحشیانه

خامت حال آقای عبدالرحیم ضیائی افزود و موجب

گ این مرد شریف گردید.

این هموطن زحمتکش و مبارز میهان ما سپس

افزاید: باشد که ملت ما در آینده او را هم که

از شهدای راه انقلاب است، بشناسد و بزرگ

زد. همانکونه که حسین محمودیان اولین شهید

دم اوز را از بام و هم‌مردم ایوان کرامی میدانند.

چنانکه فرزندش، هنایت الله، باوضع مشایه

ورد خیانت گفت و مورد احترام اوزیها است،

جنین آقای محمد حبیب قاری و همسرش که در

رنج و مغل ناشی از دستگیری دو نفر از

نامه یک زحمتکش ایرانی

ما قبلا در شماره ۴۱ با خبر امروز مختصرین

درباره منطقه اوز، که در آن «انقلاب سفید»

شاهانه مردم آنجا به قحطی او گستاخی دچار شدند

و از همه طرف مورد ستم قرار دارند، نوشته شد.

مدتی است که مردم نژاده این منطقه توسط

درباریان و سرمهایداران غارتگر آن خانه و

کلانه خود را نهادند و نزدیک شکنجه بسیار می‌گردند.

در شماره ۴۱ باخته امنیت همچنین اسامی

نفر از دستگیر شد که از انتشار مختلف تحت

ستم بودند، انتشار دادیم. اکنون نامه دیگری

بدست ما رسیده که شناخته شده جنایات رژیم در این

منطقه می‌باشد. این هموطن ما مینویسد که: «آقای

عبدالرحیم ضیائی را همیشه اهلی اوز من شناختند

که مردی متین و مورد رفیع ضیائی است. او فرزندی دارد

بنام محمد رفیع ضیائی که در قسم مخابرات

دزرت پست و تکراف در کرج مشغول تحصیل

بود. این جیوان که مرتب با خانواده خود در تماس

و د، ناگهان از شش ماه قبل را پایه اهلی اوز

باشخاص

فارنکر او یا ناقود از شیراز، تهران و گرج

سافت داشتند. آنها نیز با تماسخ این خانواده

بیشود و هیچ خبری به پسر و مادرش نمی‌رسد. پدر

و مادرش با وجود مشکلات فراوان رفت و آمد

بیشتر از تا اینکه متوجه می‌شوند که فرزندشان در

زندن اسیر است. ۷. دخخمان رژیم دوماه تعام این

فانواده را عذاب روحی میداند و شیراز

زندان فرزندشان را بانها نمی‌گشند.

آخره معلوم می‌شود که محمد رفیع ضیائی

در شیراز در زندان تک سلوی تحت شکنجه قرار

اشته است. ۸. این زن و شوهر چندین هفته در

طوف در سازمان امنیت شیراز متظر می‌شوند.

آنچه داده می‌شود که در بیش دیوار شیشه‌ای

فرزندشان را بیشند، ولی نمیتوانستند حرف بزنند.

این جریان باعث شد که آقای عبدالرحیم ضیائی

بخت مریض شود. زیرا سرگردانی، عذاب روحی

شکنجه فرزندش او را از حال برده بود. این

فانواده پس از آن نیز دائما در تشویش و نکرانی

بر میزند تا اینکه در یکی از روزهای گرم مرداد،

لشکان شاه با چند کامپون بمتریش هجوم بردند

سلحانه به تفتیش منزل پرداختند. مامورین شاه

حشیله هرچه که بدسخان میرسید می‌گردند

پیاره میکرند. زیرا فرشها، لای تشكها و اثنایه

د و پیچه را جستجو میکرند. در هر اطاقی که

نمی‌بود، فرست نمی‌دانند که صاحب منزل باز

ل، بلکه بزود می‌شکستند و وارد می‌شوند.

لاصه مثل گرگان بدرنده عمل میکرند و نمی‌گفتند

دنبل چه چیزی هستند. این عمل وحشیانه

خامت حال آقای عبدالرحیم ضیائی افزود و موجب

گ این مرد شریف گردید.

این هموطن زحمتکش و مبارز میهان ما سپس

افزاید: باشد که ملت ما در آینده او را هم که

از شهدای راه انقلاب است، بشناسد و بزرگ

زد. همانکونه که حسین محمودیان اولین شهید

دم اوز را از بام و هم‌مردم ایوان کرامی میدانند.

چنانکه فرزندش، هنایت الله، باوضع مشایه

ورد خیانت گفت و مورد احترام اوزیها است،

جنین آقای محمد حبیب قاری و همسرش که در

رنج و مغل ناشی از دستگیری دو نفر از

